

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 19C/249/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313219288
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Buchvaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1313219288.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred samosudcom JUDr. Tatianou Buchvaldovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, Paríž, Francúzsko, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 (predtým CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783), zastúpeného usadenou euroadvokátkou JUDr. Helenou Strachotovou, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanej: E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č.. H. XXX/XX, T., o zaplatenie 477,12 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 477,12 eur od 01.12.2012 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu v časti úrokov vo výške 30 % ročne zo sumy 470,00 eur od 29.09.2012 do zaplatenia z a m i e t a.

III. Súd priznáva žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom v Bratislave, Panenská 7, IČO: 35 787 783 sa žalobou podanou na súde dňa 28.08.2013 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 477,12 eur spolu s zmluvným úrokom vo výške 30 % ročne zo sumy 400,70 eur od 20.09.2012 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 477,12 eur od 01.01.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalobca poskytol žalovanej na základe návrhu na uzavretie Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28.05.2012 revolvingový spotrebiteľský úver vedený na účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX, R. XXXXXXXXXXXX formou poskytnutia úverového rámca vo výške 800,00 eur s výškou prvého čerpania 470,00 eur, s možnosťou ďalšieho čerpania v prípade pravidelného splácania vo výške minimálne 5 % z aktuálnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Teda mesačná splátka bola vo výške 30 eur.

3. Žalovaná vyčerpala ku dňu 01.06.2012 z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 470,00 eur. Žalovaná sa zaviazala splatiť úver poskytnutý formou čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5 % z poskytnutého úverového rámca, teda vo výške 30,- eur, splatných vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca, počnajúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, ktorý jej vyplýva z úverovej zmluvy, nesplnila. Dňa 30.11.2012 sa

stal splatným dlh odporkyne vo výške 477,2 eur, ktorý vznikol z titulu čerpania peňažných prostriedkov špecifikovaným spôsobom. Napokon žalobca uviedol, že si uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka.

4. Žalobca k žalobe pripojil fotokópiu výpisu z obchodného registra žalobcu, fotokópiu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 28.05.2012 spolu so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a. s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (Všeobecné podmienky), fotokópiu odstúpenia od úverovej zmluvy spolu s doručenkou poštovej zásielky navrhovateľa zo dňa 20.09.2012.

5. Rozsudkom zo dňa 01. apríla 2014 č.k. 19C/249/2013-57 súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 477,12 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 01. 01. 2013 do zaplatenia, v časti úrokov z omeškania vo výške 30 % ročne zo sumy 470 eur od 29. 09. 2012 do zaplatenia žalobu zamietol, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi súdny poplatok vo výške 28,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 147,91 eur. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav po právnej stránke posúdil podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, ods. 3, § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka s poukazom na článok 3 Smernice Rady č. 93/13 /EHS 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, § 1 ods. 2, § 2, § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Konštatoval, že úver sa ku dňu 30. 11. 2012 stal splatným v celom rozsahu a v súlade so všeobecnými podmienkami bol odo dňa 01. 12. 2012 oprávnený žalobca účtovať žalovanej zákonný úrok z omeškania. Pokiaľ ide o úrok 2,5 % mesačne (30 % ročne), tento považoval za neprijateľný, a teda absolútne neplatný s poukazom na § 53 ods. 4 písm. k/ a ods. 5 a 6 Občianskeho zákonníka, a to s poukazom na čas jeho uplatnenia 16. 11. 2011, a to z dôvodu, že tento nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. V tejto časti preto návrh žalobcu z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, zamietol. O úrokoch z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspechu.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie do výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie z dôvodu nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že v konaní si neuplatňoval úrok z omeškania vo výške 30 % ročne zo sumy 470 eur od 20. 09. 2012 do zaplatenia, ale zmluvný úrok v súlade so zmluvou zo dňa 28. 05. 2012, keď výška zmluvnej úrokovej sadzby bola dohodnutá na 30 % ročne ako fixná zmluvná úroková sadzba. Namietal, že by bol zmluvný úrok 30 % ročne za poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru neprimerane vysoký oproti úrokom požadovaným bankami pri spotrebiteľských úveroch s poukazom na skutočnosť, že výška RPMN v tomto konkrétnom prípade predstavovala 34,49 % a priemerná hodnota RPMN na tento typ úverov bola čase uzavretia zmluvy na trhu 21,82 %. S ohľadom na skutočnosť, že v danom prípade nebol úver nijako zabezpečený, je na trhu nebankových subjektoch v tomto prípade zmluvná úroková sadzba vyššia, než sú úrokové sadzby úverov poskytovanými bankami a vyššia než zákonný úrok z omeškaniam.

7. Súd druhej inštancie podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I vzal na vedomie zlúčenie pôvodného žalobcu so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713 a uznesením sp. zn. 8Co/586/2014-102 zo dňa 19.07.2016 rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti t.j. v časti úrokov z omeškania vo výške 30 % ročne zo sumy 470 eur od 29. 09. 2012 do zaplatenia žalobu zamietol zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie. Potvrdil správnosť odvolania žalobcu, ktorý v spore uplatňoval zaplatenie zmluvne dohodnutého úroku, ktorý žalobca požadoval priznať, a to už od 20. 09. 2012 a nie nesprávne súdom prvej inštancie uvedený ako úrok z omeškania a to už od 20.09.2012 a s nesprávne uvedeným dátumom a to odo dňa 29.09.2012. Vytkol súdu prvej inštancie, že v zamietajúcej časti svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil, teda neuviedol aká bola v čase uzatvorenia zmluvy 28. 05. 2012 obvykle požadovaná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery a ako túto obvyklú odplatu žalobcom požadovaná odplata vo forme dohodnutých zmluvných úrokov prevyšuje. Súd prvej inštancie neposúdil túto dojednanú výšku úrokov; vo väzbe na druh a výšku poskytnutého úveru, dobu jeho trvania, dohodnutú dobu splatnosti a dojednané zabezpečenie splácania úveru; z hľadiska výšky obvyklých (priemerných) úrokových sadzieb, za ktoré sa na finančnom trhu poskytovali v rozhodnom čase obdobné spotrebiteľské úvery a preto nemožno v konečnom dôsledku považovať záver súdu prvej inštancie o neplatne dojednanej výške dohodnutého úroku za správny. Súd druhej inštancie vytkol vo svojom uznesení súdu prvej inštancie, že nerozhodol o procesnom návrhu žalobcu zo dňa 29.01.2014, ktorým žiadal pripustiť zmenu žalobného petitu v časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 477,12 eur tak, že

tieto žiadal priznať už od 01. 12. 2012 oproti v žalobe uplatňovanej dobe (od 01. 01. 2013) a tieto priznal až od 01.01.2013 a takýmto nesprávnym postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces a neprávny procesným postupom znemožnil žalobcovi uplatňovať procesné právo na riadne odôvodnenie rozsudku, keď mu uprel právo dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom. Uznesením súd druhej inštancie uložil súdu prvej inštancie rozhodnúť o návrhu žalobcu na zmenu žalobného petitu v časti úrokov z omeškania a v prípade pripustenia tejto zmeny žaloby rozhodnúť vo výroku rozsudku aj tomto predmete konania a posúdiť ako predbežnú otázku, či stranami sporu uzatvorená zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, najmä pokiaľ ide o náležitosť uvedenú pod písm. k/, teda či dojednaná zmluva obsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V prípade absencie tejto obligatórnej zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa totiž považuje spotrebiteľský úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 písm. a/ cit. zákona a v prípade záveru o platnosti zmluvy z hľadiska obligatórnych náležitostí bude v konaní potrebné zaoberať sa aj posúdením primeranosti výšky zmluvného úroku z hľadiska podmienok, za ktorých bol úver dojednaný, bude potrebné v tomto smere zistiť, aké boli obvyklé úroky za úvery poskytované v rozhodnom období a následne na to posúdiť, koľkonásobne dojednaný úrok prevyšuje obvyklé úroky a či je toto prevýšenie adekvátne z hľadiska iného zmluvne dojednaného zabezpečenia úveru.

8. Konanie v prejednávanej veci začalo dňa 28.08.2013 teda pred dňom 30.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP); podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti; podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované; ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

10. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie najskôr odstránil svoje procesné pochybenie a uznesením sp. zn. 19C/249/2013-142 zo dňa 28.11.2017 pripustil zmenu žaloby v časti splatnosti úrokov z omeškania od 01.12.2012, avšak s prihliadnutím na ustanovenie § 294 CSP ktorým sa zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ túto zmenu súd vyhodnotil tak, že zo žaloby je zrejmé, že len chybou v písaní došlo k uvedeniu nesprávneho dátumu počiatku účtovania úrokov z omeškania teda skutočnosť, ktorá jasne vyplýva z opísania rozhodujúcich skutočností uvedených v žalobnom návrhu zo dňa 16.08.2013. Súd vo zvyšku sa potom zaoberal spornou Zmluvou podľa zák. č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy zo dňa 28.05.2012.

11. Predmetom konania po vrátení veci odvolacím súdom ostal nárok žalobcu, ktorý bol tunajším súdom zamietnutý t.j. nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 01.01.2013 do zaplatenia ale aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 30 % ročne zo sumy 470,00 eur od 29.09.2012 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

12. Z časti 1. (tzv. "formulárovej") Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 28.05.2012 bolo preukázané, že úver vedený na účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX, R. XXXXXXXXXXX bol formou poskytnutia úverového rámca vo výške 5000,00 eur v aktuálnej výške úverového rámca 800,00 eur a s výškou prvého čerpania 470,00 eur, s možnosťou ďalšieho čerpania v prípade pravidelného splácania vo výške minimálne 5 % z aktuálnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 eur k 10. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Teda mesačná splátka bola vo výške 30 eur.

13. Z tvrdenia žalobcu súd zistil, že žalovaná čerpala peňažné prostriedky vo výške 470 eur a nesplátila nič.

14. Zmluva o úvere ako tzv. "absolútny obchod" je upravená v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. (2) Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon. (§ 1 Obchodný zákonník).

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Ako je z ust. § 497 Obchodného zákonníka zrejmé, v tomto (základnom) ustanovení sú vymedzené nasledujúce podstatné časti úverovej zmluvy: a/ určenie zmluvných strán, b/ určenie sumy (limitu), do ktorej budú peňažné prostriedky poskytnuté, c/ záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky, d/ záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté prostriedky a zaplatiť úroky. Dohoda o uvedených podstatných častiach zmluvy je nevyhnutná na to, aby úverová zmluva vznikla; ak nedôjde k dohode hoci len o jednej z uvedených podstatných častí, o vzniku úverovej zmluvy hovoriť nemožno. Obchodný zákonník nepodmieňuje platnosť úverovej zmluvy písomnou formou, možno ju teda uzavrieť aj ústne.

17. Daný spor je potrebné posúdiť aj podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý je osobitným predpisom upravujúcim vzťahy vzniknuté zo spotrebiteľských úverov, ako aj ustanoveniami zákona č. 40/1986 Zb. Občiansky zákonník.

18. Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. (§ 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 28.05.2012, t. j. dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len "ZoSÚ")

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradenie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

21. Podľa § 9 ods. 6 ZoSÚ spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

22. Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

23. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

24. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, t.j. k 28.05.2012 každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

25. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. (§ 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, v znení účinnom ku dňu dňu 28.05.2012, t. j. dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len "OZ")).

26. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

27. V súdenom spore tak má žalobca postavenie dodávateľa a žalovaná postavenie spotrebiteľa.

28. Závazkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. (§ 488 Občianskeho zákonníka).

29. Je potrebné tiež uviesť, že v prípade predmetnej úverovej zmluvy sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu (s obsahom v zásade vopred daným), ktorej obsah mohla žalovaná ovplyvniť iba v minimálnej miere, a obchodné podmienky (počnúc bodom 1.2. časti prvej ako aj nasledujúce časti úverovej zmluvy už žalovaná nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť.

30. Zmluva o úvere je dvojstrannou zmluvou (dvojstranným právnym úkonom), zaväzujúcou obe zmluvné strany; veriteľa (v súdenom spore žalobcu) zaväzuje na požiadanie dlžníka (v súdenom spore žalovanej) poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky do určitej (dojednanej) sumy a dlžníka (v súdenom spore žalovanú) zaväzuje vrátiť veriteľovi od neho prijaté finančné prostriedky.

31. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná platne uzatvorili predmetnú úverovú zmluvu; na jej základe bol žalovanej poskytnutý úver v dojednanej výške, ktorý žalovaná nesplatila ani sčasti.

32. Z predmetnej úverovej zmluvy súd zistil, že v nej nie sú uvedené (chýbajú) údaje podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov. Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky. Súd má za to, že žalobca si nesplnil požadované podmienky vyplývajúce z uvedených zákonných ustanovení pretože v úverovej zmluve nerozpísal žalovanej ako spotrebiteľovi splátky istiny, úrokov a poplatkov. Je zrejmé, že žalovaná úver čerpala, zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) absenciu vyššie uvedených údajov (údajov podľa § 9 ods. 2 písm. k)) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým a splateným úverom.

33. Keďže súd ustálil, že úver poskytnutý žalovanému pre absenciu obligátnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov žalobca nemá právo na zmluvné úroky, ktoré si uplatnil v sadzbe 30 % ročne preto v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Navyiac zmluvné úroky patria žalobcovi len do dňa mimoriadneho zosplatenia úveru, ku ktorému došlo dňom 20.09.2012. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe, súd poukazuje na rozhodnutie Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998 z ktorých

vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Súd prvej inštancie vzhľadom na vyššie uvedené potom nevykonával už dokazovanie s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 6 Obč. zák. v znení účinnom do 31.05.2014, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Súd iba poukazuje na listinný dôkaz ním zadovážený, "Priemerné úrokové sadzby z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny" na čl. 162, že v II. Štvrtroku roku 2012 bola na spotrebiteľské a ostatné úvery z fixáciou nad 5 rokov úroková sadzba 13,84 %.

34. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu z spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

38. Súd má za to, že nárok žalobcu na úhradu úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 01.12.2012 do zaplatenia je dôvodný (správne má byť 8,5 % ročne) avšak po pripustení zmeny návrhu uznesením súd žalobe musel vyhovieť nakoľko v tejto časti rozsudok súdu druhej inštancie žalobca nenapadol a v časti splatnosti úrokov z omeškania mal preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania už dňom 01.12.2012. Výpoveďou z úverovej zmluvy zo dňa 20.09.2012 podľa Časti 8, čl. 8.1, písm. c) žalobca upozornil žalovanú, že pokiaľ nezaplatí dlžnú sumu do dňa nadobudnutia účinnosti výpovede z úverovej zmluvy, bude účtovaný aj úrok z omeškania. Výpoveďná doba jeden mesiac začala plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola žalovanej zaslaná. V tomto prípade sa stal splatný dlh ku dňu 30.11.2012 a preto v zmysle Časti 8, čl. 8.2 dôvodne účtoval žalovanej úrok z omeškania od 01.12.2012.

39. K zosplateniu úveru došlo k 20.09.2012, dlh sa stal splatný ku dňu 30.11.2012 a preto žalobca dôvodne účtoval žalovanej úrok z omeškania od 01.12.2012 kedy sa dlh stal splatný dňa 30.11.2012 a odo dňa 01.12.2012 vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť úroky z omeškania.

40. Vzhľadom na uvedené zvyšok žalobcom uplatneného nároku na priznanie úrokov z omeškania priznal a nárok na zmluvne dojednané úroky zamietol ako nedôvodný.

41. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v plnej výške.

43. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (§ 262 ods. 1 a 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 C.s.p.).

Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.